

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 P 058361 24 GŽ 2

Novi Travnik, 01.10.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Aide Pezer-Alić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S. H. iz K., zastupana po punomoćniku Zahidu Hadžić, advokatu iz Visokog, protiv tuženog M. B. iz K., ..., zastupan po punomoćniku Faruku Ćosović, advokatu iz Visokog, radi uznemiravanja prava vlasništva, v.sp. 12.000,00 KM, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 P 058361 21 P 2 od 26.03.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.10.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 P 058361 21 P 2 od 26.03.2024. godine.

Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odlučeno je kako slijedi:

I - Nalaže se tuženom da na svojoj parceli označenoj kao k.č. 60/2 GROMINICA livada 2. klase površine 1002 m² upisana u zk.ul.br. 1453 k.o. Gomionica uz samu granicu sa parcelama tužiteljice označenim kao k.č. 63 GROMILICA; Livada 2, klase površine 1408 m² i k.č. 64 GROMILICA; Stambena zgrada površine 67 m² Dvorište površine 314 m² upisane u zk.ul.br. 1521 k.o. Gomionica i to cijelom dužinom granične linije parcela tužiteljice i tuženog izgradi AB potporni L zid u dužini 116 m, prosječne visine zida cca 90 cm, debljine zida 20 cm, širine temelja 70 cm, visine temelja 20 cm, između tačke A i B prikazano na skici lica mjesta vještaka geometra Kukić Fuada od 15.05.2022. godine, a sve prema nalazu i mišljenju i skici lica mjesta vještaka geometra Kukić Fuada od 15.05.2022. godine i nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke Latić Kemala od 17.05.2022. godine i dopuni nalaza i mišljenja istog vještaka građevinske struke od 23.06.2022. godine, koji su sastavni dio ove presude, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II - Tuženik je dužan tužiteljici platiti troškove parničnog postupka u iznosu od 6.974,40 KM u roku od 30 dana.

Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno izjavio tuženi M. B. iz razloga propisanih odredbom člana 208 stav 1. točka 2. i 3. ZPP-a, s prijedlogom da se žalba

uvaži i pobijana presuda preinači tako što će se odbiti tužiteljica sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, uz nadoknadu troškova parničnog postupka i troškova sastava ove žalbe tuženom u iznosu od 1.053,00 KM. U žalbi ističe da je tužiteljica bila dužna dokazati da je na njenoj parceli nastala šteta uslijed radova tuženog, da bi šteta mogla nastati i ubuduće i da je tu štetu uzrokovao tuženi, međutim, pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda kako je to sve tužiteljica dokazala. Iz provedenih dokaza, posebno nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke, te njegovog usmenog izjašnjenja na ročištu za glavnu raspravu od 01.07.2022. i 12.01.2024. godine proizilazi upravo suprotan zaključak od zaključka suda. Naime, vještak je na upit punomoćnika tuženog na ročištu od 01.07.2022. godine "da li je radnjama tuženog prouzročena neka šteta objektima tužiteljice", kazao "na osnovu stanja na terenu nisam utvrdio da je pričinjena trenutna šteta na stambenom objektu ili na parceli". Na dalji upit punomoćnika tuženog "da li je na konkretnom dijelu parcele izvjesna opasnost po parcelu i objekat tužiteljice", kazao "na osnovu stanja na terenu mišljenja sam da ne postoji opasnost po objekte tužiteljice, odnosno njihovu stabilnost". Također, vještak je svojim podneskom od 29.11.2023. godine i iskazom na ročištu od 12.01.2024. godine jasno i nedvojbeno kazao da izjašnjenje koje se od njega traži nije u domenu vjaštaka građevinske struke, nego da je pitanje stabilnosti parcele u domenu vještaka geologa. Očigledno je da sud ovo izjašnjenje vještaka građevinske struke uopće nije cijenio kod donošenja presude, jer da jeste zaključio bi da radovi tuženog nisu izazvali bilo kakvu štetu na parceli i objektima tužiteljice, a niti je to izvjesno ubuduće. Naime, tačno je da je vještak građevinske struke kazao da dolazi do osipanja zemlje, ali ničim nije dokazano da to i takvo osipanje može ugroziti parcelu tužiteljice odnosno da uzrokuje ili može ubuduće uzrokovati bilo kakvu štetu. Imajući u vidu da je tužiteljica čitavo vrijeme insistirala na izgradnji zida zbog nastale štete, a što se vidi i u završnom izlaganju punomoćnika tužiteljice, kada kaže "opasnost je konkretna i izvjesna, dokazana, (što se apsolutno ne vidi niti iz jednog provedenog dokaza, posebno nalaza vještaka građevinske struke), ogleda se u odronjavanju zemljišta i kamenja, narušenoj stabilnosti (opet netačno jer je sam vještak na ročištu od 01.07.2022. godine kazao da ne postoji opasnost po objekte tužiteljice, odnosno njihovu stabilnost, dok je na ročištu od 12.01.2024. godine jasno kazao da se u pogledu stabilnosti jedino može izjasniti vještaka geolog). Prema tome, iz provedenih dokaza u postupku, a posebno nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke, kao i usmenog izjašnjenja ovog vještaka, jasno proizilazi da tužiteljica ničim nije dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva tj. nije dokazala da su radovi tuženog prouzročili bilo kakvu štetu tužiteljici, da je parcela tužiteljice izgubila na stabilnosti ili da parceli prijete neka predvidiva opasnost. Tužiteljica nije dokazala da je došlo do narušavanja prirodne supstance zemljišta, a time i štete odnosno opasnosti po njenu parcelu, kako to navodi u činjeničnom opisu tužbe kada se pozvala na odredbe člana 75. i 132. Zakona o stvarnim pravima. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, proizilazi da je potpuno nejasan i kontradiktoran utvrđenom činjeničnom stanju navod suda na str. 11 pasus 1. kada kaže da je tužiteljica po nalaženju suda dokazala štetu i da je istu prouzročio tuženi. Osim toga, sve i kada bi prihvatili da postoji šteta i da ju je tuženi pričinio, a svakako da se ne može prihvatiti takav zaključak, sud nije mogao udovoljiti postavljenom ovakvom tužbenom zahtjevu iz razloga što tužiteljica ni u ponovljenom postupku nije dokazala u kojoj dužini bi bilo potrebno postaviti sporni zid, posebno ako se ima u vidu izjašnjenje vještaka građevinske struke sa ročišta od 12.01.2024. godine koji je na upit punomoćnika tuženog "da li smatrate da je izgradnja potpomog zida na način odnosno u dimenzijama kako ste predložili neophodna na svakom dijelu parcele imajući u vidu vaše izjašnjenje da do osipanja dolazi samo na pojedinim dijelovima parcele, te

imajući u vidu činjenicu da parcela tužiteljice nije na svim dijelovima na jednakom uzvišenju" vještak je kazao "u mom nalazu i mišljenju je dato da je prosječna visina zida 90 cm obzirom da visinska razlika donjeg dijela škarpe i gornjeg dijela škarpe nije ista na svim dijelovima, budući zid ne mora biti iste visine na cijelom dijelu već treba biti usklađen sa stanjem na terenu". Ovako pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje uslovalo je povredu odredaba materijalnog prava na koje se sud pozvao.

U odgovoru na žalbu tužiteljica je osporila žalbene navode tuženog i predložila da se žalba odbije kao neosnovana i tužiteljici dosude troškovi sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u onom dijelu u kome se žalbom pobija, u granicama razloga iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Suprotno žalbenim navodima tuženog, prvostupanjski sud je nakon ponovno provedenog postupka potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, slijedom čega je pravilno zaključio da je tužiteljica dokazala da je šteta na njenim parcelama nastala uslijed radova koje je poduzeo tuženi na izgradnji pristupnog puta koji vodi duž granične linije parcela tužiteljice sve do kuće tuženog, te da je u svrhu sanacije i stabilnosti terena kako bi se spriječilo dalje odronjavanje i osipanja zemlje i kamenja sa parcela tužiteljice neophodna izgradnja armirano betonskog potpornog zida cijelom duljinom granične linije parcela tužiteljice od 116 metara i visinom oko 90 cm prema visini škarpe (ovisno od konfiguracije terena). Za svoju odluku kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice prvostupanjski sud je imao uporište u sadržaju svih provedenih dokaza, među kojim su prevashodno obavljene uviđaj na licu mjesta, nalazi i mišljenja vještaka geodetske struke Fuada Kukić i vještaka građevinske struke Kemala Latić, te fotografija sa terena. Prema činjeničnim utvrđenjima prvostupanjskog suda prilikom izgradnje predmetnog puta bagerom je zahvaćena obala parcela tužiteljice koja je ranije imala prirodni blagi pad do parcele tuženog, tako da je obala odsječena, promijenila je svoj izgled i nakon završetka radova ostala je kosina skoro u vertikalnom-okomitom položaju. Nadalje, uslijed potkopavanja obale i isplivavanja korijenskih žila iz zemlje koja se oko njih sasušila, tužiteljica je bila primorana najprije posjeći stablo trešnje da se ne bi srušilo na kuću, a potom i stablo jabuke koje se bilo nagelo, zatim stablo hrasta i 3-4 tuje, dok je na samom kraju parcele do puta ostala napukla betonska ploča sa baštanskim stolom i klupama koje praktički vise iznad skinute zemlje, u čijoj blizini je bunar. Sve navedeno ukazuje da se izgled, ali i stabilnost izmijenjene obale uz graničnu liniju parcela tužiteljice duž prilaznog puta stambenom objektu tuženog, izvedenim radovima tuženog u bitnom izmijenila, uslijed čega je tužiteljici već nastala stvarna šteta, ali i da postoji opasnost od daljeg osipanja zemlje i kamenja sa vještački stvorene vertikalne škarpe čija prosječna visina je 90 cm duž cijele granične linije parcela tužiteljice, što opravdava prihvaćeno mišljenje sa usmenim pojašnjenjima vještaka građevinske struke o potrebi izgradnje pobiliže opisanog potpornog zida u duljini od 116 metara.

Žalbeni navodi tuženog vezano za ranije izjašnjenje vještaka građevinske struke da se o stabilnosti zemljišta jedino može izjasniti vještaka geolog, iskazuju se neosnovanim, jer je vještak građevinske struke u ponovnom postupku, nakon što je tužiteljica odustala od svog prijedloga za provođenje geološkog vještačenja, jasno i određeno

izjavio da mišljenje geologa ne bi utjecalo na njegovu procjenu u pogledu duljine i visine potpornog zida, jer smatra da je izgradnja potpornog zida potrebna radi stabilnosti terena i parcela tužiteljice uz graničnu liniju duž prilaznog puta stambenom objektu tuženog.

Kako ni ostali navodi žalbe nisu bili od značaja za drugačiju odluku, a nisu učinjene ni povrede procesne prirode, ovaj sud je primjenom odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku odbio žalbu tuženog kao neosnovanu i potvrdio presudu prvostupanjskog suda.

Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM je odbijen kao neosnovan, jer ova radnja po ocjeni ovog suda, nije bila potrebna za vođenje postupka.

Predsjednik vijeća
Senad Begović